

Զանկի, Տիեզերական Հայրապետի, որոյ հասուցանօղն յԱստուծոյ, եւ ի նմանէ օրհնեսցի:

Յետոյ գալով առ մակագիրս սրբազան հայրապետին Հռօմայ, կոչէ զնա՝ Տիեզերական Հայրապետ, Գերիշխանական մեծութիւն, գերագոյն նախագահութիւն. Հասարակաց հայրն, Պետական գլուխ, Հայր հասարակաց քրիստոնէից, Անշեջանելի ջահ կաթուղիկէ եւ Առաքելական Եկեղեցոյն: Յետոյ խնդրէ Տէր Աղեքսանդր ի նմանէ, զի ըստ հայրախնամ գթոյն արժանի արասցէ առ Էջմիածնի սուրբ աթոռն գրել զգիծ ինչ պատասխանի, եւ մեք ասէ, զԹուղթս քո ընկալցուք իբրեւ զԱստուածատուր պատգամս Մօսէսի¹: Երանի Տեառն Աղեքսանդրու, եթէ որպէս գրով էր դաւանեալ, նոյնպէս ցուցեալ էր յետոյ զգործս դաւանութեան իւրում համեմատս:»

Սոյն երեք հրատարակութիւններն աչքի առաջ ունենալով՝ կը գրէ Հ. Չամչեան (Գ. էջ 749):

«Սա ինքն Աղեքսանդր յառաջ քան զնստիլ իւր յաթոռ հայրապետութեան՝ ունէր ընդդիմութիւն առ քաղկեդօնականս եւ առ աթոռն Հռովմայ, եւ գրեալ իսկ էր գիրք մի փոքրիկ հակառակ բանիւք. որոյ ընդդէմ արար զայլ գիրք ստեփաննոս դաշտեցի ի նոր ջուղայէ՝ մի առ մի պատասխանի տալով բանից նորա իմաստութեամբ:»

Այլ յորժամ նստաւ աղեքսանդր յաթոռ կաթողիկոսութեան՝ ի բաց եթող զառաջին ընդդիմութիւն իւր, եւ կալաւ սէր մեծ ընդ առաքելական գահին հռովմայ, եւ եցոյց պատիւ լատին կրօնաւորաց՝ որք հանդիպեցան յԷջմիածին. եւ զկնի սակաւուց՝ յամի 1709. ոճճը. ի փետրվարի

¹ Այս տեղ էական մաս մը լռուած է, այսինքն «եւ ցուցցուք» պատրոցն: